Exercicios autoavaliables

A comunicación

1. Se consultas o dicionario de galego IR INDO, verás que ao abordar o significado da palabra *comunicación* aporta varias solucións que vai enumerando. Cal das acepcións ou subacepcións lle corresponde a este término no apartado 1 da unidade? Está usado no apartado como tecnicismo? Explica a resposta.

2. Un cliente acércase ao surtidor automático de gasolina, descolga a mangueira e escoita: "Benvido, está vostede repostando gasolina de 95 octanos". Identifica os elementos que se dan neste acto de comunicación. Relaciona este emisor con aquel que se definiu no apartado 2.

3. Que elemento da comunicación compartirán ou non un chinés e un galego para que poidan ser ou non ser emisores e receptores alternativos nun acto de comunicación? Explica a resposta.

4. Soa o timbre, que elemento do proceso de comunicación lles dirá aos alumnos se han rematar a / saír de ou entrar á clase?

5. Que elemento me dirá do significado de *pegar* 'adherir / golpear' nunha determinada cadea falada?

6. O profesor informou aos alumnos de que o /p/ é un fonema consonántico, oclusivo, bilabial, xordo. Quen é o emisor e o receptor, e cal a mensaxe e a canle?. Que función da linguaxe predomina na frase?

7. Recoñece e explica as funcións da linguaxe dominantes nas seguintes cadeas faladas:

a. A vaca é un animal de catro patas.
b. A oración anterior é enunciativa, afirmativa, copulativa.
c. Que marabilloso día de praia!
d. Pecha a ventá, Antón.
e. Quen acaba de chegar?
f. Si, dime, que marchas mañá? a Roma?. Non me digas!.
g. Eu teño un boneco / de neve nas eiras, / con narices e ollos, / cinto e faldriqueira... (A.R.L.)

8. Explica por que son signos as cores do semáforo. Que tipo de signos son?

9. Que tipo de signos son as onomatopeas? Explica a resposta.

10. Hai negros nubarróns no ceo, axiña se vai pór a chover. Os nubarróns son un signo de chuvia. Que tipo de signo son? Explica a resposta.

11. Por que se di que o morfema é o signo mínimo?

12. Por que a sílaba non é un signo?

13. Son a palabra, a frase e a oración signos? Por que?

14. Recoñece as variedades xeográficas. Xustifica a resposta.

a) Cheghei ao comersio e merquei uns sapatos e uns pantalóns.
b) Cheghei ao comercio e merquei us zapatos e us pantalós.
c) Cheguei ao comercio e merquei us zapatos e us pantalós.
d) Ó chegar á casa non levaba nin os zapatos nin os pantalois.

15. Cita algún Estado, país ou nación, ademais de España que sexa purilingüe. Sinala algunha lingua que sexa á vez maioritaria e minoritaria e indica onde.

SOLUCIÓNS AOS EXERCICIOS AUTOAVALIABLES

1. A acepción 1, subacepción 2: “s. f. LING. Intercambio verbal de información no que un individuo (emisor) produce unha mensaxe, destinada a outro, chamado receptor ou destinatario...”. Si, porque está usado na súa acepción lingüística, non na súa acepción común.

2. Emisor: a máquina que automaticamente saúda e informa. Receptor: o cliente. Mensaxe: saúdo, información. Código: galego. Canle: aire (ondas). Contexto: a cadea de sons, palabras... Situación: a gasolineira.

3. O código. Un dos dous ten que coñecer o idioma do outro, sendo así poderán establecer un acto de comunicación nesa lingua.

4. A situación. Se toca cando están no recreo, hai que entrar; se toca cando están na clase, será para saír ou rematar a clase.

5. O contexto. Se, por exemplo o contexto fose “pegou un cartel”, o significado sería ‘adherir’, pero se o contexto fose “pegoulle unha patada”, sería ‘golpear’.

6. Emisor: o profesor. Receptor: os alumnos. Mensaxe: /p/ é un fonema consonántico, bilabial, xordo. Canle: o aire. Predomina a función metalingüística, pois usamos a lingua para falar da propia lingua.

7. a) Referencial ou representativa: o referente (a vaca) é o elemento predominante. b) Metalingüística: convertemos a lingua en referente, usamos a lingua para falar dela mesma. c) Expresiva: expresamos a nosa emoción, o noso estado de ánimo diante dunha situación, informa da visión subxectiva do emisor. d) Conativa ou apelativa: é necesaria a axuda do receptor para completar coñecementos, volve ser fundamental o receptor. f) Fática: o obxectivo é constatar que a canle funciona e a mensaxe que chega é a correcta. g) Poética ou literaria: ó emisor impórtalle máis a forma que o contido ou calquera outro elemento, para informar deste boneco de neve.

8. Son signos porque representan outras realidades (verde=‘pase’; ámbar= ‘precaución’; vermello=‘detéñase’). Son signos símbolos, porque a relación entre significante e significado é convencional.

9. Son iconas, porque entre significante e significado hai unha relación de parecido.

10. Son signos indicios ou síntomas, porque entre nubarróns negros e chuvia hai unha relación de causa-efecto. Os negros nubarróns sempre taen chuvia.

11. Porque é a unidade máis pequena con significante e significado.

12. Porque ten significante, pero non significado.

13. Si, por teren significante e significado.

14. a) Occidental: gheada, seseo, plural (+s). b) Central-occidental: gheada, non seseo, plural cambiando (-n) por (-s). c) Central-oriental: non gheada, non seseo, plural cambiando (-n) por (-s). d) Oriental: non gheada, non seseo, plural cambiando (-n) por (-is).

15. Suíza (alemán, francés, italiano,...). Castelán (maioritario en España e Hispanoamérica; minoritario en EE.UU; inglés (maioritario en EE.UU., Australia, Reino Unido; minoritario en Canadá).